

Streda 7. júla 2010

3. Komisia tiež stanoví:

- investičné usmernenia pre aktíva fondu (riziko, likviditu, súlad s cieľmi EÚ),
- výberové kritériá pre správcu aktív fondu (vnútorné alebo prostredníctvom súkromnej či verejnej tretej strany, napríklad Európskej investičnej banky),
- možnosti platby príspevkov, ktoré by sa mohli posudzovať v rámci výpočtu regulačných kapitálových podielov,
- administratívne opatrenia (systémy pokút alebo náhrad) v prípade tých cezhraničných systémových bánk, ktoré využívajú fond,
- podmienky prípadného rozšírenia pôsobnosti fondu tak, aby zahŕňal všetky cezhraničné banky, a nielen cezhraničné systémové banky,
- pôsobnosť (a primeranosť) vytvorenia siete národných fondov pokrývajúcich všetky inštitúcie, ktoré sa na fonde nezúčastňujú; neskôr by sa mal zriadiť rámec EÚ na reguláciu existujúcich a budúcich národných fondov, ktoré budú spĺňať jednotné spoločné a záväzné pravidlá.

Odporúčanie 4 k oddeleniu pre riešenie kríz

Európsky parlament sa domnieva, že legislatívny akt, ktorý sa má prijať, by sa mal zamerať na reguláciu týchto oblastí:

Na riadenie postupov riešenia krízy a platobnej neschopnosti cezhraničných systémových bánk sa v rámci EBA vytvorí nezávislé oddelenie pre riešenie krízy. Toto oddelenie:

- pôsobí v rámci presne stanovených hraníc vymedzených právnym rámcom a právomocami EBA,
- je miestom stretu právnych a finančných znalostí s osobitným zameraním na reštrukturalizáciu, ozdravenie a likvidáciu bánk,
- úzko spolupracuje s vnútroštátnymi orgánmi pri vykonávaní, technickej pomoci a spoločnom využívaní zamestnancov,
- navrhuje uvoľňovanie prostriedkov z fondu,
- vždy, keď treba riešiť krízu cezhraničnej inštitúcie alebo vykonať jej likvidáciu, malo by sa nezávislými odborníkmi menovanými EBA vykonať dôkladné vyšetrenie, aby sa analyzovali a zdôraznili s tým spojené príčiny a zodpovednosti; Európsky parlament by mal byť informovaný o výsledkoch vyšetrení.

Európsky nástroj finančnej stability a európsky finančný stabilizačný mechanizmus a budúce opatrenia

P7_TA(2010)0277

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 7. júla 2010 Európsky nástroj finančnej stability a európsky finančný stabilizačný mechanizmus a budúce opatrenia

(2011/C 351 E/10)

Európsky parlament,

- so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), a najmä na jej články 122 a 143,
- so zreteľom na mandát Euroskupiny v súvislosti s európskym nástrojom finančnej stability zo 7. júna 2010,

Streda 7. júla 2010

- so zreteľom na rozhodnutie 16 členských štátov eurozóny zo 7. júna 2010,
  - so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Posilnenie koordinácie hospodárskej politiky (KOM(2010)0250) z 12. mája 2010,
  - so zreteľom na nariadenie Rady (EÚ) č. 407/2010 z 11. mája 2010, ktorým sa zriaďuje európsky finančný stabilizačný mechanizmus,
  - so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 332/2002 z 18. februára 2002, ktorým sa zavádza systém strednodobej finančnej pomoci pre platobné bilancie členských štátov,
  - so zreteľom na vyhlásenie hláv štátov a vlád eurozóny zo 7. mája 2010,
  - so zreteľom na závery Európskej rady ECOFIN prijaté 9. – 10. mája 2010,
  - so zreteľom na vyhlásenie hláv štátov a vlád eurozóny z 25. marca 2010,
  - so zreteľom na závery Európskej rady prijaté 25. – 26. marca 2010,
  - so zreteľom na vyhlásenie členských štátov Euroskupiny z 11. apríla 2010 o podpore členských štátov eurozóny Grécku,
  - so zreteľom na otázku pre Komisiu z 24. júna 2010 o európskom nástroji finančnej stability, európskom finančnom stabilizačnom mechanizme a budúcich opatreniach (O-0095/2010 – B7-0318/2010),
  - so zreteľom na články 115 ods. 5 a 110 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže tvorcovia Maastrichtskej zmluvy nepredpokladali možnosť krízy verejného dlhu v rámci eurozóny,
- B. keďže rozsah verejného dlhu členských štátov eurozóny sa na jeseň 2009 šírila rýchlejšie,
- C. keďže situácia na trhu verejných dlhov sa v niektorých členských štátoch značne zhoršila na jar 2010 a v máji 2010 dosiahla kritickú úroveň,
- D. keďže je potrebné lepšie pochopiť vývojové trendy na trhu so štátnymi dlhopismi,
- E. keďže finančná pomoc Európskej únie na účely vykonávania nariadenia Rady (EÚ) č. 407/2010 z 11. mája 2010 sa podľa článku 2 ods. 2 obmedzí na rezervu dostupnú v rámci stropu vlastných zdrojov pre platobné rozpočtové prostriedky; keďže v článku 3 ods. 5 sa ustanovuje, že Komisia a prijímajúce členské štáty uzavrujú memorandum o porozumení, v ktorom sa podrobne uvedú podmienky hospodárskej politiky spojené s finančnou pomocou Únie a ktoré Komisia odovzdá Európskemu parlamentu a Rade,
- F. keďže v súlade so závermi zasadnutia Rady ECOFIN z 9. – 10. mája 2010 členské štáty eurozóny zriadili 7. júna 2010 európsky nástroj finančnej stability (ENFS) ako akciovú spoločnosť podľa luxemburského práva (Société Anonyme) s tým, že členské štáty eurozóny poskytnú na základe proporcionality záruky za emisie ENFS do celkovej výšky 440 miliárd EUR,

Streda 7. júla 2010

1. víta nedávne opatrenia prijaté Európskou úniou a členskými štátmi na ochranu stability eura a ľutuje, že európski politici neurobili rozhodné kroky napriek trvalému zhoršovaniu sa finančnej krízy už skôr;
2. zdôrazňuje však, že tieto opatrenia sú iba dočasné a že bude potrebný reálny pokrok vo fiškálnej a štrukturálnej politike jednotlivých členských štátov a vo vytvorení nového, pevnejšieho rámca hospodárskeho riadenia, zameraného na predchádzanie výskytu podobných kríz v budúcnosti, ako aj zvyšovanie potenciálu rastu a dlhodobu udržateľné obnovenie makroekonomickej rovnováhy v EÚ;
3. domnieva sa, že súčasnú krízu nemožno z dlhodobého hľadiska vyriešiť iba poskytovaním nových dlhov vysoko zadĺženým krajinám;
4. zastáva názor, že všetky členské štáty, najmä štáty hospodárskej a menovej únie (HMÚ), by mali pri tvorbe svojej hospodárskej politiky brať do úvahy vplyvy tejto politiky na domáce prostredie, ako aj na Úniu, najmä na členské štáty HMÚ; domnieva sa, že hospodárska politika je vecou spoločného záujmu a mala by sa koordinovať v rámci Rady v súlade s postupmi stanovenými v zmluve;
5. je presvedčený, že bez ohľadu na nariadenie Rady (EÚ) č. 407/2010 z 11. mája 2010 a nariadenie Rady (ES) č. 332/2002 z 18. februára 2002 by pravidlá platné pre účelovo vytvorený nástroj mali umožniť krajinám, ktoré nepatria do eurozóny, rozhodnúť sa pre tento nástroj;
6. považuje oznámenie Komisie KOM (2010)0250 o posilnení koordinácie hospodárskej politiky za významný príspevok k dôraznejšiemu posilneniu koordinácie hospodárskej politiky v EÚ; domnieva sa, že legislatívne návrhy na posilnenie hospodárskeho dohľadu by mali zahŕňať novú sekundárnu legislatívu podľa článku 121 ods. 6 zmluvy; domnieva sa, že budúci rámec dohľadu by sa mal zamerať na trvalo udržateľné verejné financie a hospodársky rast, konkurencieschopnosť, sociálnu súdržnosť a zníženie obchodnej nerovnováhy;
7. zastáva názor, že pri vytváraní nových nástrojov a postupov EÚ je potrebné zohľadňovať príslušnú úlohu európskych inštitúcií vrátane legislatívnej a rozpočtovej úlohy Parlamentu a nezávislej úlohy ECB pri rozhodovaní o menovej politike;
8. žiada Komisiu, aby vypracovala hodnotenie vplyvu európskeho finančného stabilizačného mechanizmu, najmä na rozpočet EÚ, ďalšie finančné nástroje EÚ a pôžičky EIB;
9. žiada Komisiu, aby predložila hodnotenie vplyvu európskeho nástroja finančnej stability, predovšetkým na fungovania trhov s eurobondmi a ich rozšírenie; žiada Komisiu, aby ďalej vyhodnotila uskutočniteľnosť a zodpovednosť rozhodovania v súvislosti s účelovo vytvoreným nástrojom s cieľom poskytnúť dlhodobejšie riešenie;
10. žiada podrobnejšie informácie o tom, ako bude fungovať koordinácia medzi ENFS a MMF vrátane toho, či sa alokácia medzi fondmi určí na paralelnom základe, aby sa zachoval pomer 2:1; či sa bude úroková sadzba nejako koordinovať so sadzbou MMF za predpokladu, že sadzba MMF bude stanovená podľa štandardného postupu; aká bude navrhovaná úroková sadzba nad rámec nemeckých dlhopisov, a či bude pravdepodobne okolo 1 %? či sa budú pôžičky MMF a ENFS hodnotiť rovnako, pretože to znamená, že ENFS by mal automaticky výhodu z toho, že by bol vyňatý z každej prípadnej reštrukturalizácie záväzkov dlžníkov, inak by bol ENFS vlastne ako prvý vystavený strate;

Streda 7. júla 2010

11. ďalej sa pýta, či sa plánujú nejaké opatrenia na zabezpečenie rovnakého zaobchádzania; konštatuje napríklad v tejto súvislosti, že úroková sadzba pre ENFS sa zdá byť odlišná od balíka odsúhlaseného pre Grécko, pretože dlžníci ENFS budú platiť celkové čisté náklady účelovo vytvorenému nástroju na získavanie finančných prostriedkov; ďalej sa pýta, ako možno zaručiť spravodlivosť tým, ktorí nie sú členmi EMÚ, ak ENFS bude fungovať iba vtedy, keď sa spotrebuje nástroj so 60 miliárd eur;
12. podotýka, že verejný dlh v eurozóne nemusí mať nevyhnutne nulové nominálne úverové riziko, ako predpokladá smernica o kapitálových požiadavkách, a že súčasný vývoj ukazuje zvýšenie úverového rizika dlhodobých úverov členských štátov; domnieva sa, že Európsky orgán pre bankovníctvo a Európsky výbor pre systémové riziká by mali tomuto problému venovať pozornosť;
13. berie na vedomie, že v smernici o kapitálových požiadavkách sa pri verejných dlhopisoch uvádza nulová riziková váha;
14. žiada ECB o podrobné vysvetlenie jej nedávneho rozhodnutia nakúpiť vládne dlhopisy na sekundárnom trhu a domnieva sa, že ECB by mala vypracovať stratégiu ukončenia s jasným harmonogramom ukončenia takéhoto postupu;
15. je presvedčený, že dlhodobé riešenie si vyžaduje riešenie problému vnútornej nerovnováhy a neudržateľného zadlženia, a teda štrukturálnych príčin súčasnej krízy; domnieva sa, že dlhobehjšia vízia zahŕňa nápravu vnútornej makroekonomickej nerovnováhy v rámci eurozóny a EÚ, a teda riešenie značných rozdielov v konkurencieschopnosti medzi členskými štátmi;
16. zastáva názor, že pevnejší rámec EÚ v oblasti hospodárskeho riadenia by mal obsahovať trvalý mechanizmus EÚ na riešenie krízy verejného dlhu, ako je európsky menový fond, koordinovaný prístup k makroekonomickému vyrovnávaniu, ako aj zvýšenú synergiu medzi rozpočtom EÚ a rozpočtami členských štátov, čo podporí udržateľnú fiškálnu konsolidáciu;
17. konštatuje, že Európskemu parlamentu napriek potenciálne významnému vplyvu tohto mechanizmu na rozpočet EÚ nebola v rozhodovaní pridelená žiadna úloha, pretože nástroj bol vytvorený nariadením Rady podľa článku 122 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie; považuje za nutné zabezpečiť, aby bol Európsky parlament ako rozpočtový orgán zapojený do záležitosti s takými potenciálne ďalekosiahlymi rozpočtovými dôsledkami;
18. vyzýva Komisiu, aby do konca roka 2010 zabezpečila nezávislú štúdiu uskutočniteľnosti, pokiaľ ide o inovatívne finančné nástroje, ako je spoločná emisia eurobondov ako prostriedok na obmedzenie rozpätia a zvyšovania likvidity trhov s dlhovými produktmi s prevahou eura;
19. podotýka, že emisia eurobondov pre infraštruktúru relevantnú pre EÚ by mohla byť v súlade s dodržiavaním Paktu o stabilite a raste;
20. žiada Komisiu, aby analyzovala jednotlivé alternatívy dlhodobého systému, pomocou ktorého by bolo možné efektívne a trvalo predchádzať potenciálnym problémom v súvislosti so verejným dlhom, riešiť ich a zároveň plne využívať výhody jednotnej meny; domnieva sa, že v týchto analýzach by sa mala zohľadniť skutočnosť, že úverové riziko vládnych dlhopisov môže byť v jednotlivých členských štátoch rozdielne a možno bude potrebné, aby sa lepšie to odrážalo v kapitálových podieloch úverových inštitúcií;
21. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Komisii, Rade, Európskej rade, predsedovi Euroskupiny a ECB.
-